

Legrand, Bibl. Hell. xv-xvi, 4, σ. 62

Βεργίνιος
Ἀρχηγός

ὑπὸ τοῦ Legrand περιγράφοντος, ὡς ἀνωτ. (σ. 582) τὸ βιβλίον ὑπὸ
τῆς « Plutarzchi libellus de FLUVIORUM ET MONTIUM ... Ρεξιίης ... MDLVI »,
ἐκδίδεται (ἐν τῷ Gd. Paris. lat. 10 327, f. 123² et 124²), ἡ δὲ ἐπιστολὴ τοῦ
Ἀρχηγίου Βεργίνιου (1564), πρὸς τὸν Henri de Mesmer.

« Τῇ μεγαλοπρεπείᾳ καὶ ἐδοξοτάτῃ σοφιάτῃ τε Ἐρρίκῳ τῷ Μερ-
μονίῳ καὶ μαγίστρῳ τῶν δεξιῶν τοῦ βασιλέως. †

Τὴν πολυέκτον καὶ πολυέκτον σου ἐπιστολὴν εὖμερον ἀναχέειρας παρὰ

* κατὰ Legrand, « Henri de Mesmer, maître de requêtes du Roi ».

τοῦ σοῦ οἰκέτου λαβὼν, πράττετε τε καὶ μεγαλοπρεπέστατε ἄνερ, ὅλος
 ἦσθην καὶ περὶ χαρὸς θέγονα, τῶν καλῶν ἀγχιγίων καὶ τῆς σοῦ ὑγείας
^{ἐνταῦθα} ἔτυχχανον γὰρ ὄντως ἐν πολλοῦ τούτων ἐφίεμνος. Εἰδὼς δ' ἐν
 αὐτῇ τὸν νόπον καὶ τὴν δυσχάρειαν ἣν ἔχασας καὶ ληβάνεις ἐν ἅσπετε
 δι' ἐμέ, τῇ ὄντι λεχύνημαι ἐπὶ τῇ ἐκ τιμωρεῖσθαι τοσοῦτον, ἀλλ' οὖν
 εὐχαριστῶμεν καὶ ὁμολογῶμεν σοὶ χάριτας ὅτι πλήεστας καὶ ὁμο-
 λογησόμεν σοὶ ἀλύτῳ ἄχρις ἂν τῶν τοῦ βίου τούτου ἀπολυθῶμεν δεσπῶν.
 Πρεὶ δὲ τῶν ἄλλων ἃ χάριτων ἀπαρχαλέχας [εἰς] ἡμῖν, νοινολοχίαν ὁμοῦ
 ποιήσομεν, σοῦ τῇδε ἐπικυρόντος, ὡς εἴς, καὶ βρεχύν, ἢν θεὸς δῶ. Ἡ γὰρ
 τοῦ καιροῦ ὁξύτης, οὗ ευχχωρεῖν (sic) μοι χάρις ἀπλούστερον τούτων κατὰ τὸ πα-
 ρόν, ἢ μόνον γε τοῦτο, χεὶρ χεῖρα νίπτει καὶ δάκτυλος δάκτυλον. καὶ ταῦτα μὲν πρὸς
 εἰδότα ἄλλοις, τὰ δὲ λοιπὰ συγίστημι σοὶ αὐτὸ καὶ ἐνέχει ἐπιμεχόμενος τῆς ὑγείας σου.
 Ἐν περὶ αὐτῆς α = φ = Ξ δ = συνεπιδεικνύει 13. Ὁ σοὺς θεοὺς καὶ τῆς αὐτοῦ
 >> Ἄρχος ὁ Βασιλεὺς ὁ Κρίσ. >>